Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

25. märts 2015*

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi English pink taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk PINK LADY ja varasemad ühenduse kujutismärgid Pink Lady — Põhjendamiskohustus — Hoolsuskohustus — Ühenduse kaubamärkide kohtu otsus — Otsuse seadusjõu puudumine

Kohtuasjas T-378/13,

Apple and Pear Australia Ltd, asukoht Victoria (Austraalia),

Star Fruits Diffusion, asukoht Caderousse (Prantsusmaa),

esindajad: advokaadid T. de Haan ja P. Péters,

hagejad,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: J. Crespo Carrillo,

kostja,

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses oli

Carolus C. BVBA, asukoht Nieuwerkerken (Belgia),

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsuse (asi R 1215/2011-4) peale, mis käsitleb ühelt poolt Apple and Pear Australia Ltd ja Star Fruits Diffusioni ning teiselt poolt Carolus C. BVBA vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: esimees M. Prek (ettekandja), kohtunikud I. Labucka ja V. Kreuschitz,

kohtusekretär: ametnik C. Heeren,

arvestades 23. juulil 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 28. novembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 13. jaanuari 2014. aasta otsust, millega jäeti repliigi esitamise taotlus rahuldamata,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

arvestades 16. juulil 2014 toimunud kohtuistungil esitatut, kus pooltele esitati üks küsimus,

arvestades 28. ja 31. juulil 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjalikke vastuseid,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Carolus C. BVBA esitas 13. oktoobril 2009 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") vastavalt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk English pink.

3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatavate kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbivaadatud ja parandatud kujul) klassi 31 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „põllumajandus-, aia- ja metsasaadused (värsked, töötlemata kujul) ja teraviljad (seemned), mis ei kuulu teistesse klassidesse; elusloomad; värske puu- ja köögivili; looduslikud taimed ja lilled; sööt; linnased".

4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 25. jaanuari 2010. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 2010/014.

5 Hagejad Apple and Pear Australia Ltd ja Star Fruits Diffusion esitasid 20. aprillil 2010 taotletava kaubamärgi registreerimisele määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel eespool punktis 3 nimetatud kaupade osas vastulause.

6 Vastulause tugines järgmistele varasematele kaubamärkidele:

— ühenduse sõnamärk PINK LADY, registreeritud 27. veebruaril 2003 numbri 2042679 all, mis tähistab järgmisele kirjeldusele vastavaid klassi 31 kuuluvaid kaupu: „põllumajandus- ja aiasaadused, sh puuvili, seemned, taimed ja puud, eelkõige õunad ja õunapuud";

— ühenduse kujutismärk nr 4186169, registreeritud 15. detsembril 2005, kujutatud allpool, mis eelkõige tähistab järgmisele kirjeldusele vastavaid klassi 31 kuuluvaid kaupu: „värske puuvili; õunad; viljapuud; õunapuud”:

— ühenduse kujutismärk nr 6335591, registreeritud 30. juulil 2008, kujutatud allpool, mis tähistab järgmisele kirjeldusele vastavaid klassi 31 kuuluvaid kaupu: „põllumajandus- ja aiasaadused, sh puuvili, seemned, taimed ja puud, eelkõige õunad ja õunapuud”:

7 Vastulause toetuseks esitati määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b ja lõikes 5 sisalduvad põhjendused.

8 Vastulausete osakond lükkas vastulause 27. mai 2011. aasta otsusega tagasi.

9 Hagejad esitasid 7. juunil 2011 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel ühtlustamisametile vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

10 Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgia) kui ühenduse kaubamärkide kohus tühistas kohtuasjas – milles lahendas hagejate poolt varasemate ühenduse sõna- ja kujutismärkide ning Beneluxi kaubamärgi nr 559177 alusel esitatud õiguste rikkumist käsitleva hagi – 28. juuni 2012. aastal tehtud kohtuotsuses Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK ning keelas Carolus C.-l seda kaubamärki Euroopa Liidus kasutada. Hagejad edastasid 4. juuli 2012. aasta kirjaga selle otsuse ühtlustamisametile. Nad teavitasid viimast 29. augusti 2012. aasta kirjas, et Carolus C. on kohtuotsusega nõustunud ning seega on see muutunud lõplikuks.

11 Ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) jäeti kaebus rahuldamata.

12 Apellatsioonikoda analüüsis vastulauset niivõrd, kuivõrd see põhines varasemal sõnamärgil. Esiteks mis puutub kaupade võrdlusse, rõhutas ta, et vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaubad on suurel määral identsed. Seejärel leidis ta, et kõnealused kaubamärgid on visuaalselt erinevad. Ta rõhutas, et sõnalised osad on enam-vähem ühe pikkused ja samal määral „esile tõusvad”, ühine sõnaline osa „pink” on vastandatud tähistes erineva asetusega ning kumbki sõnaline koostisosa ei domineeri teise üle. Ta täpsustas, et taotletav kaubamärk kujutab varasemat sõnamärki üksnes poolenisti, mistõttu hagejad ei saa tugineda 6. oktoobri 2005. aasta kohtuotsusele Medion (C-120/04, EKL, EU:C:2005:594)

ning sõnaline osa „pink” ei ole eristav. Peale selle rõhutas ta, et põhjendus on foneetilise võrdluse osas sama ning seega erinevad asjaomased kaubamärgid üksteisest ka sellest küljest. Lisaks märkis ta, et vastandatud kaubamärgid ei ole kontseptuaalselt sarnased, kuna nende üldmõte ei viita samale asjale, nimelt teatava tunnusega naisterahvale varasema sõnamärgi osas ning teatavale kindlale värvile taotletava kaubamärgi osas. Segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamise osas meenutas apellatsioonikoda, et visuaalset, kontseptuaalset ja foneetilist sarnasust ei esine ning pidas segiajamist ebatõenäoliseks.

13 Apellatsioonikoda leidis, et ammendava käsitluse andmiseks on tarvilik rõhutada, et tõendatud ei ole varasema sõnamärgi maine ega ka tavapärasest veidigi suurem eristusvõime. Ta rõhutas, et vastulausete osakond oli võtnud hageja hulganisti esitatud tõendite sisu õigesti kokku ning põhjendanud nõuetekohaselt oma järeldust, et need tõendid ei ole piisavad ja otsustavad. Siinkohal märkis ta, et üksnes 7. septembril 2010 vastulausete osakonnale esitatud menetlusdokumendile lisatud dokumente saab võtta arvesse ning 23. septembri 2011. aasta menetlusdokumendile lisatud tõendite esitamisega oli komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) eeskirja 19 lõike 2 kohaselt hiljaks jäädud ning neid ei saa seetõttu arvestada. Ta analüüsis 7. septembril 2010 vastulausete osakonnale esitatud menetlusdokumendile lisatud dokumente ning märkis, et pidas ammendava käsitluse andmiseks siiski tarvilikuks uurida ka 23. septembri 2011. aasta menetlusdokumendile lisatud tõendeid. Ta järeldas nende dokumentide uurimise põhjal, et tõendid suure eristusvõime kohta ei näita selgesti, et väljend „pink lady” ei viita tegelikult õunasordile, ning täpsemini, mis alusel võib õunte „pink lady” müüki seostada hagejatega, eristudes kõigist teatava õunasordi tootjatest.

Poolte nõuded

14 Hagejad paluvad Üldkohtul:

— peamise nõudena muuta vaidlustatud otsust nii, et nende kaebus tunnistatakse põhjendatuks ning seetõttu nende vastulause rahuldatakse;

— teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

15 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul

— jätta tühistamishagi tervikuna rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

16 Kõigepealt tuleb meenutada, et oma peamises apellatsioonikoja otsuse muutmisnõudes paluvad hagejad Üldkohtul sisuliselt teha otsus, mille ühtlustamisamet oleks nende sõnul pidanud tegema, nimelt nentima, et vastulause tingimused on täidetud. Muutmispädevuse teostamine peab üldjuhul piirduma olukordadega, milles Üldkohtul on pärast apellatsioonikoja antud hinnangu kontrollimist võimalik tuvastatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel otsustada, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema (kohtuotsus, 5.7.2011, Edwin *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-263/09 P, EKL, EU:C:2011:452, punkt 72).

17 Üldkohus leiab, et seega tuleb asuda uurima apellatsioonikoja antud hinnangut, mis tähendab, et esimesena tuleb analüüsida hagejate väiteid, millega nad soovivad sisuliselt vaidlustatud otsuse tühistamist. Vaidlustatud otsuse muutmise nõudeid analüüsitakse seega alles teisena.

Vaidlustatud otsuse tühistamise nõuded

18 Hagejad põhjendavad oma hagi seitsme väitega. Esimene väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 75, tugineb vaidlustatud otsuse põhjenduste puudumisele selle kohta, millised järeldused tuleb teha tribunal de commerce de Bruxelles'i 28. juuni 2012. aasta otsusest. Teise väite kohaselt on rikutud kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet. Kolmanda väite raames osutavad hagejad õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldiste põhimõtete rikkumisele. Neljandas väites märgitakse, et on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 76. Viienda ja kuuenda väite kohaselt on rikutud vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõiget 5. Seitsmendas väites tuginetakse sama määruse artikli 75 rikkumisele, kuna apellatsioonikoda põhjendas oma otsust põhjendustega, mille kohta ei ole pooled saanud oma seisukohta võtta.

19 Üldkohtus leiab, et kõigepealt tuleb analüüsida esimest ja kolmandat väidet.

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 75, kuna vaidlustatud otsuses puuduvad põhjendused selle kohta, millised järeldused tuleb teha tribunal de commerce de Bruxelles'i 28. juuni 2012. aasta otsusest

20 Esimese väite raames rõhutavad hagejad, et tribunal de commerce de Bruxelles kui ühenduse kaubamärkide kohus on teinud kohtuotsuse, milles tuvastas, et kaubamärk ENGLISH PINK rikub hagejate kui varasema sõnamärgi omanike subjektiivseid õigusi. Nad väidavad, et see kohtuotsus – mis pealegi on muutunud lõplikuks – kujutab endast käesolevas asjas määravat või vähemalt eriti asjakohast õiguslikku ja faktilist asjaolu, kuna esiteks tehti see samade poolte vahel samade ühenduse kaubamärkide ning samade määruse nr 207/2009 kohaldamist puudutavate põhjenduste kohta toimunud asjas, ning teiseks on kaubamärgiga ENGLISH PINK põhjustatud rikkumine liidus lõplikult tuvastatud. Nad nendivad aga, et vaidlustatud otsuses ei ole tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsust mainitud. Kuna apellatsioonikoda ei põhjendanud oma otsust küsimuses, millised järeldused tuleb sellest kohtuotsusest teha, rikkus ta määruse nr 207/2009 artiklit 75.

21 Ühtlustamisamet märgib, et apellatsioonikoda võttis tõenäoliselt arvesse tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsust, kuid ei pidanud seda enda suhtes siduvaks, kuna see tehti rikkumismenetluses. Ta rõhutab, et liidu kaubamärgiõiguse kord on autonoomne süsteem ning selle kohaldamine on sõltumatu mis tahes siseriiklikust süsteemist.

22 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 207/2009 artikli 75 kohaselt peavad ühtlustamisameti otsused olema põhjendatud. Kõnealusel põhjendamiskohustusel on sama ulatus, kui ELTL artiklis 296 sätestatud kohustusel, mille kohaselt peab põhjendusest selgelt ja üheselt nähtuma akti vastuvõtja arutluskäik. Nimetatud kohustusel on kaks eesmärki: esiteks peab olema huvitatud isikutel oma õiguste kaitsmiseks võimalik mõista võetud meetme põhjuseid ja teiseks peab liidu kohtul olema võimalik kontrollida otsuse õiguspärasust (vt kohtuotsus, 12.7.2012, Guccio Gucci *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Chang Qing Qing (GUDDY), T-389/11, EU:T:2012:378, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Veel ilmneb määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 sõnastusest, et pooltele jääb üldreeglina – ja kui ei ole sätestatud teisiti – võimalus esitada faktilisi asjaolusid ja tõendeid pärast selle tähtaja möödumist, mis on nende esitamisele kehtestatud määruse nr 207/2009 sätete alusel, ning ühtlustamisametil ei ole mingil juhul keelatud võtta arvesse faktilisi asjaolusid ja tõendeid, millele on viidatud või mis on esitatud hilinenult. Täpsustades, et viimane „võib" sellisel juhul otsustada neid asjaolusid mitte arvesse võtta, jätab kõnealune säte ühtlustamisametile ulatusliku kaalutlusõiguse selle üle otsustamisel, kas neid

tuleb arvesse võtta või mitte, ja samas peab ta oma otsust ka põhjendama (vt selle kohta kohtuotsus, 3.10.2013, Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-120/12 P, EKL, EU:C:2013:638, punktid 22 ja 23 ning seal viidatud kohtupraktika).

24 Peale selle tuleb rõhutada, et määruse nr 207/2009 artikli 95 kohaselt määravad liikmesriigid oma territooriumil siseriiklikud kohtud, kes täidavad „ühenduse kaubamärkide kohtu" ülesandeid. Need kohtud on seega kohustatud täitma neile nimetatud määrusega pandud ülesandeid. Määruse nr 207/2009 artiklis 96 on sätestatud, et ühenduse kaubamärkide kohtute pädevusse kuuluvad muu seas hagid seoses ühenduse kaubamärkide õiguste rikkumisega ning vastuhagid ühenduse kaubamärgi tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks. Belgia seadusandja on määranud ühenduse kaubamärkide esimese astme kohtuks tribunal de commerce de Bruxelles'i.

25 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 207/2009 põhjenduse 16 kohaselt peavad „[ü]henduse kaubamärkide kehtivust ja rikkumist käsitlevad otsused […] jõustuma kogu ühenduses ja hõlmama kogu ühenduse territooriumi, sest ainult nii saab vältida vastuoluliste otsuste tegemist kohtutes ja [ühtlustamisametis] ning tagada, et ühenduse kaubamärgi ühtsust ei kahjustata. Samuti rõhutatakse määruse nr 207/2009 põhjenduses 17, et samu toiminguid ja samu isikuid käsitlevates kohtuasjades ühenduse kaubamärgi ja paralleelsete siseriiklike kaubamärkide kohta tuleks vältida vastandlikke otsuseid. Seega soovitakse määrusega nr 207/2009 ette nähtud mehhanismidega tagada ühenduse kaubamärkide kogu liidu territooriumil kehtiv ühtne kaitse. Niiviisi on õiguslooja kinnistanud ühenduse kaubamärgi ühtsuse.

26 Lõpuks tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ühenduse kaubamärkide kohtul pädevus keelata ühe või mitme liikmesriigi või ka kõikide liikmesriikide territooriumil esineva ühenduse kaubamärgi rikkumise või rikkumise ohu tekitamise jätkamist (vt kohtuotsus, 12.4.2011, DHL Express France, C-235/09, EKL, EU:C:2011:238, punkt 38). Nii võimaldab määrusega nr 207/2009 ette nähtud süsteem koondada sellise vaidluse ühteainsasse menetlusse, et tagada ühenduse kaubamärgi kogu liidu territooriumil kehtiv ühtne kaitse.

27 Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumist käsitlevat väidet tuleb uurida neid asjaolusid arvestades.

28 Meenutuseks, hagejad esitasid 8. juunil 2010 tribunal de commerce de Bruxelles'ile esitatud hagis nõude tühistada Beneluxi kaubamärk ENGLISH PINK põhjusel, et see rikub muu seas varasemaid ühenduse sõna- ja kujutismärke ning Beneluxi kaubamärki nr 559177. Kõnealune kohus tühistas 28. juunil 2012 tehtud kohtuotsuses Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK ning keelas Carolus C.-l seda kaubamärki Euroopa Liidus kasutada.

29 Sisulisi küsimusi puudutavas osas rõhutas tribunal de commerce de Bruxelles kõigepealt, et segiajamise tõenäosuse lävi tuleb asetada suhteliselt madalale, kui asjaomaste kaubamärkidega tähistatavad kaubad on identsed. Seejärel märkis ta, et pelgalt sõnaliste kaubamärkide segiajamine kombineeritud kaubamärkidega võib olla tõenäoline. Peale selle leidis ta, et eripärase värvi, ilukirja, kirjastiili ning suurtähe kasutamine sõna alguses „ei vähenda kuidagigi kaubamärgist jääva tervikmulje kriteeriumit". Tema arvates on tõenäoline, et mõistlikult tähelepanelik tarbija ajab kaubamärgid ENGLISH PINK ja PINK LADY segi. Peale selle leidis ta, et toimiku materjale arvestades on hagejad õiguslikult piisavalt tõendanud, et väljend „pink lady" on õuntega seoses väga mainekas ning pealegi annab selle kohta tunnistust „common knowledge". Nii leidis ta, et kaubamärgile PINK LADY antava kaitse tase peab olema kõrge.

30 Hagejad edastasid 28. juuni 2012. aasta kohtuotsuse 4. juuli 2012. aasta kirjas ühtlustamisametile. 15. juuli 2012. aasta kirjas edastasid nad ka selle otsuse ingliskeelse tõlke. 29. augusti 2012. aasta kirjas teavitasid hagejad ühtlustamisametit, et Carolus C. on kohtuotsusega nõustunud ning seega on see muutunud lõplikuks. Hagejad teatasid 25. septembril 2012, et Beneluxi kaubamärgibüroo oli kustutanud kaubamärgi ENGLISH PINK Beneluxi kaubamärkide registrist.

31 Kõigest eeltoodust nähtub, et apellatsioonikojale oli nõuetekohaselt ja mitmel korral teatatud mitu kuud enne vaidlustatud otsuse tegemist, et ilmnenud on uus asjaolu – nimelt on tribunal de commerce de Bruxelles'i teinud oma kohtuotsuse.

32 Tuleb nentida, et apellatsioonikoda ei ole tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsuse olemasolu vaidlustatud otsuses üldse maininud ning *a fortiori* ei ole ta põhjendanud oma hinnangut selle uue asjaolu arvesse võtmise küsimuses.

33 Nagu aga eespool punktidest 22 ja 24 nähtub, oli apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses kohustatud selle uue asjaolu arvesse võtmise küsimuses tehtavat otsust põhjendama.

34 Seetõttu tuleb järeldada, et apellatsioonikoda ei täitnud ei sõnaselgelt ega kaudselt eespool punktis 33 selgitatud põhjendamiskohustust.

35 Siinkohal tuleb rõhutada, et käesoleva asja asjaoludel kujutavad ühtlustamisameti menetlusdokumentides esitatud argumendid, mille kohaselt „apellatsioonikoda tõenäoliselt võttis arvesse tribunal de commerce de Bruxelles'i 28. juuni 2012. aasta kohtuotsust", kuid „ta ei pidanud seda enda suhtes siduvaks, kuna see tehti [määruse nr 207/2009 artikli 96 alusel rikkumismenetluses", endast vaidlustatud otsuse tagantjärele põhjendamise katset, mis Üldkohtus ei ole vastuvõetav. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb põhjendused üldjuhul edastada huvitatud isikule tema õigusi kahjustava aktiga samal ajal ning nende puudumist ei saa heastada sellega, kui huvitatud isik saab akti põhjendustest teada liidu kohtus toimuva menetluse käigus (kohtuotsused, 26.11.1981, Michel *vs*. parlament, 195/80, EKL, EU:C:1981:284, punkt 22; 28.6.2005, Dansk Rørindustri jt *vs*. komisjon, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EKL, EU:C:2005:408, punkt 463, ja 13.11.2012, Antrax It *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – THC (Kütteradiaatorid), T-83/11 ja T-84/11, EKL, EU:T:2012:592, punkt 90).

36 Järelikult rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artiklit 75, kui ta ei põhjendanud oma hinnangut küsimusele, kas uut asjaolu, milleks on vastulausete osakonna otsuse ja vaidlustatud otsuse tegemise vahelisel ajal tehtud tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsus, tuleb arvesse võtta.

37 Eeltoodu põhjal tuleb esimese väitega, et määruse nr 207/2009 artiklit 75 on rikutud, nõustuda.

38 Tuleb märkida, et juba ainuüksi see rikkumine tingib vaidlustatud otsuse tühistamise. Siiski peab Üldkohus vajalikuks, arvestades käesoleva kohtuvaidluse eripäraseid asjaolusid, nimelt et ühenduse kaubamärkide kohtu otsus on tehtud enne vaidlustatud otsust, analüüsida kolmandat väidet, mille kohaselt on rikutud õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtteid.

Kolmas väide, et on rikutud õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtteid

39 Kolmanda väite raames märgivad hagejad, et rikutud on õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtteid. Nende arvates on nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) põhjal ning kohtuotsuse seadusjõu ja õiguskindluse põhimõtetele omistatavat tähtsust arvestades ühenduse kaubamärkide kohtu lõplik otsus loonud õiguspärase ootuse, et nende subjektiivsete õiguste rikkumine kaubamärgiga ENGLISH PINK on liidus lõplikult tuvastatud.

40 Nad väidavad ka seda, et hea halduse põhimõte keelab ühtlustamisametil vastulausemenetluse raames teha otsust, mis rikub ühenduse kaubamärkide kohtu varasemast lõplikust otsusest saadud õiguskindlust ja sellest tulenevat õiguspärast ootust. See põhimõte kohustab ühtlustamisametit pöörama ühenduse kaubamärkide kohtu otsusele erilist tähelepanu.

41 Ühtlustamisamet väidab, et õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid ei ole rikutud, kuna ei ole tuvastatud, et ühenduse kaubamärkide kohtu lõplik seadusjõus otsus on talle ühenduse kaubamärkide registreerimise pädevuse teostamisel siduv.

42 Kõigepealt tuleb rõhutada, et käsitletav väide koosneb tegelikult kahest etteheitest. Esimeses etteheites väidavad hagejad sisuliselt, et arvestades ühenduse kaubamärkide kohtutele määrusega nr 207/2009 omistatud olulist ülesannet, oleks apellatsioonikoda pidanud võtma tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsust arvesse. Seda kohtuotsust arvesse võtmata jättes ei hinnanud apellatsioonikoda talle esitatud faktilisi asjaolusid nõutava hoolsusega ning rikkus niiviisi hea halduse põhimõtet, see tähendab oma hoolduskohustust.

43 Teise etteheite raames väidavad hagejad sisuliselt, et tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsus olevat mingil viisil kinnistanud poolte õigused, kaitstes lõplikult varasemat sõnamärki kaubamärgiga ENGLISH PINK põhjustatavate rikkumiste vastu. Tehes eelnimetatud kohtuotsusega vastupidise otsuse, rikkus apellatsioonikoda selle kohtuotsusega loodud õiguspärast ootust ja õiguskindlust.

44 Mis puutub esimesse etteheitesse, mille kohaselt apellatsioonikoda ei ole nõutava hoolsusega hinnanud talle esitatud faktilisi asjaolusid, siis tuleb meenutada, et ühtlustamisamet on kohustatud teostama oma pädevust kooskõlas liidu õiguse üldiste põhimõtetega, mille hulka kuulub hea halduse põhimõte (kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EKL, EU:C:2011:139, punkt 73).

45 Tuleb rõhutada, et õiguskindluse ja just hea halduse tagamiseks peab iga registreerimistaotluse kontrollimine olema range ja täielik, et vältida kaubamärkide alusetut registreerimist. See kontroll tuleb läbi viia igal konkreetsel juhul. Tähise registreerimine kaubamärgina sõltub erikriteeriumidest, mis on kohaldatavad asjaomastele faktilistele asjaoludele ning mis on mõeldud selle kontrollimiseks ega asjaomane tähis ei kuulu mõne keeldumispõhjuse kohaldamisalasse (vt selle kohta eespool punktis 44 viidatud kohtuotsus Agencja Wydawnicza Technopol *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EU:C:2011:139, punkt 77).

46 Samuti tuleb meenutada, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 1 on ette nähtud, et „[ühtlustamis]amet [kontrollib] fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub [ühtlustamis]amet siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega". See säte väljendab hoolsuskohustust, mille kohaselt on pädev institutsioon kohustatud hoolikalt ja erapooletult uurima kõiki asjas tähtsust omavaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid (vt kohtuotsus, 15.7.2011, Zino Davidoff *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE), T-108/08, EKL, EU:T:2011:391, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

47 Tuleb nentida, et tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsus on *prima facie* käesolevas asjas asjakohane faktiline asjaolu. Apellatsioonikoda ei võinud jätta tunnistamata, et rikkumist käsitleva hagi ja taotletava kaubamärgi registreerimise suhtes esitatud vastulause menetlustes käsitleti olulisi ühiseid faktilisi asjaolusid. Mitte ainult menetluspooled olid samad, vaid ka tribunal de commerce de Bruxelles'i menetluse esemeks olnud rikkumist käsitlev hagi tugines samale varasemale sõnamärgile kui ühtlustamisameti talitustes arutatud vastulause toetuseks esitatud kaubamärk. Samuti tuleb märkida, et Beneluxi kaubamärk ENGLISH PINK, mille asjaomane kohus tühistas, ning taotletav kaubamärk on vägagi sarnased.

48 Samuti tuleb rõhutada, et selle kohtuotsuse on teinud ühenduse kaubamärkide kohus, mis on määratud määruse nr 207/2009 alusel ning kelle sellekohane pädevus tuleneb liidu kaubamärgiõiguse korra autonoomsest süsteemist, kuna see kohus on kohustatud kaitsma kogu liidu territooriumil ühenduse kaubamärke, mida rikutakse või mille rikkumise oht on olemas, ning seega täidab ta eesmärke, mis on sellele süsteemile eriomased.

49 Nagu eespool punktidest 24–26 nähtub, tuleb liidu õiguslooja tahet mõista nii, et asjaomaste õigusnormidega ette nähtud mehhanismide eesmärk on tagada ühenduse kaubamärkide kogu liidu territooriumil kehtiv ühtne kaitse.

50 Kõiki asjaolusid arvestades tuleb sedastada, et käesoleval juhul on tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsus *prima facie* asjakohane faktiline asjaolu, mille võimalikku mõju tema menetluses olnud vaidlusele oleks apellatsioonikoda pidanud hindama.

51 Kuivõrd apellatsioonikoda jättis selle tegemata, ei ole ta nõutava hoolsusega hinnanud talle esitatud asjakohaseid faktilisi asjaolusid.

52 Käesoleva asja asjaoludel toob kõnealune hooletus kaasa vaidlustatud otsuse tühistamise, mistõttu hea halduse põhimõtte rikkumisele osutava etteheitega tuleb nõustuda.

53 Seetõttu tuleneb esimese väite ja kolmanda väite esimese etteheite analüüsist, et apellatsioonikoda rikkus esiteks määruse nr 207/2009 artiklit 75 – kui jättis tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsuse olemasolu ning selle võimaliku mõju asjaomase vaidluse lahendamisele vaidlustatud otsuses mainimata – ning teiseks oma hoolsuskohustust, kuna ta nõutava hoolsusega ei hinnanud talle esitatud asjakohaseid faktilisi asjaolusid.

54 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, ilma et kolmanda väite teist etteheidet ning hageja esitatud ülejäänud viit väidet oleks vaja uurida.

Nõue muuta vaidlustatud otsust nii, et vastulause rahuldatakse

55 Arvestades vajadust vaidlustatud otsus tühistada ning ka hagejate esitatud muutmisnõuet, tuleb hinnata, kas käesoleval juhul palutakse Üldkohtul teostada määruse nr 207/2009 artikli 65 lõikes 3 ette nähtud muutmispädevust. Hagejad põhjendavad nimetatud nõuet sisuliselt sellega, et tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsusel on seadusjõud ning seega on see apellatsioonikojale ja Üldkohtule kohustuslik. Viimasel on seega võimalik ja ta on kohustatud kõnealust kohtuotsust järgides vaidlustatud otsust muutma ning seega vastulause rahuldama. Sellega seoses täpsustavad nad oma teise väite raames muu seas, et seadusjõud kehtib mitte üksnes kohtuotsuse resolutsiooni, vaid ka põhjenduste suhtes, ning nad tuginevad ühenduse kaubamärgi ühtsusele ning vajaduse korrale vältida vastuoluliste otsuste tegemist ühenduse kaubamärkide kohtutes ja ühtlustamisametis, nagu seda kinnitavad määruse nr 207/2009 artikli 56 lõige 3, artikli 100 lõiked 2, 6 ja 7, artikli 104 lõiked 1 ja 2 ning artikli 109 lõiked 2 ja 3 ning ka määruse nr 44/2001 sätted.

56 Tuleb meenutada, et Üldkohtu muutmispädevus ei anna talle pädevust anda hinnangut millelegi sellisele, mille kohta apellatsioonikoda ei ole veel oma seisukohta avaldanud. Muutmispädevuse teostamine peab seega üldjuhul piirduma olukordadega, milles Üldkohtul on pärast apellatsioonikoja antud hinnangu kontrollimist võimalik tuvastatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel otsustada, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema (eespool punktis 16 viidatud kohtuotsus Edwin *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EU:C:2011:452, punkt 72).

57 Lisaks tuleb märkida, et siseriikliku kohtu kui ühenduse kaubamärkide kohtu poolt ühenduse kaubamärgi rikkumist käsitleva hagi kohta tehtud otsus ei oma ühenduse kaubamärgi registreerimise suhtes esitatud vastulause menetlemisel ühtlustamisameti talituste suhtes seadusjõudu, isegi kui see kaubamärk on identne siseriikliku kaubamärgiga, mis on rikkumist käsitleva hagi ese (vt selle kohta kohtuotsus, 10.5.2011, Emram *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Guccio Gucci (G), T-187/10, EU:T:2011:202, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest nähtub, et sellise otsuse olemasolust – mis nagu tribunal de commerce de Bruxelles'i asjaomane otsus, isegi kui see on muutunud lõplikuks – iseenesest ei piisa, et võimaldada Üldkohtul teha kindlaks otsus, mille apellatsioonikoda oleks pidanud tegema.

58 Vastab tõele, nagu eespool punktides 24 ja 25 märgitud, et liidu õiguslooja on määruse nr 207/2009 abil näinud ette mehhanismid, et tagada ühenduse kaubamärkide kogu liidu territooriumil kehtiv ühtne kaitse, kinnistades nii ühenduse kaubamärgi ühtsuse. Selleks on ta loonud ühenduse kaubamärkide kohtud, kellel on pädevus kogu liidu territooriumil keelata ühenduse kaubamärgi rikkumise või rikkumise ohu tekitamise jätkamist.

59 Siiski tuleb vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale apellatsioonikodade otsuste õiguspärasust hinnata üksnes määruse nr 207/2009 alusel, nagu liidu kohus on seda tõlgendanud, mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika põhjal (vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2007, Alcon *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-412/05 P, EKL, EU:C:2007:252, punkt 65), kusjuures need kaalutlused on asjakohased ka määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel esitatud vastulause menetlemise raames. Seda enam kehtib see siseriiklike kohtute varasemate otsuste mõju suhtes käesolevas vaidluses tehtavale otsusele. Liidu kaubamärgikorraldus on autonoomne süsteem, mis koosneb normide kogumist ja taotleb temale omaseid eesmärke ning mille kohaldamine on igasugusest siseriiklikust süsteemist sõltumatu. Sellest tulenevalt peab registreerimisest keeldumist hindama üksnes asjakohaste liidu õigusnormide alusel ning varasemad siseriiklikud otsused ei saa mingil juhul vaidlusaluse otsuse õiguspära kahtluse alla seada (vt selle kohta kohtumäärus, 22.3.2012, Emram *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-354/11 P, EU:C:2012:167, punktid 92 ja 93).

60 Samuti tuleb rõhutada, et määrus nr 207/2009 ei sisalda ühtki sätet, mille alusel on ühtlustamisameti suhtes siduv ühenduse kaubamärkide kohtu poolt kaubamärgi rikkumist käsitleva hagi kohta tehtud otsus, kui ta teostab ühenduse kaubamärgi registreerimise valdkonnas oma ainupädevust ning uurib sellega seoses ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluste suhtes esitatud vastulauseid.

61 Sätted, mis rakendavad kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet, puudutavad muid olukordi. Nii puudutab määruse nr 207/2009 artikli 56 lõike 3 tühistamise või kehtetuks tunnistamise taotluse vastuvõetamatust ühtlustamisametis, kui liikmesriigi kohus on samas küsimuses sama ühenduse kaubamärgi suhtes juba otsuse teinud. Samuti on määruse nr 207/2009 artikli 100 lõigetes 2, 6 ja 7 märgitud, et ühtlustamisamet või ühenduse kaubamärkide kohus lükkab tagasi tühistamist või kehtetuks tunnistamist käsitlevad vastuhagid, kui ühtlustamisamet või see kohus on sama küsimust ja sama kaubamärki juba käsitlenud. Määruse nr 207/2009 artikli 109 lõige 2 aga näeb ette, et ühenduse kaubamärgi rikkumisega seotud hagi menetlev kohus ei rahulda hagi, kui identsete kaupade või teenuste puhul kehtiva identse siseriikliku kaubamärgi põhjal ning samu pooli hõlmavas asjas on tehtud jõustunud kohtuotsus. Samuti sätestab määruse artikli 109 lõige 3, et siseriikliku kaubamärgi rikkumisega seotud hagi menetlev kohus ei rahulda hagi, kui identsete kaupade või teenuste puhul kehtiva identse ühenduse kaubamärgi põhjal ning samu pooli hõlmavas asjas on tehtud jõustunud kohtuotsus.

62 Pealegi ei tähenda ühenduse kaubamärgi ühtsuse nõue, nagu seda rõhutatakse määruse nr 207/2009 põhjendustes 16 ja 17, seda, et ühtlustamisameti talitused ning sellest tulenevalt liidu kohus ei saa kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte alusel enam uurida võimaliku segiajamise tõenäosuse olemasolu ühenduse uue kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause menetlemise raames, olgugi et see on identne teatava siseriikliku kaubamärgiga, mille suhtes ühenduse kaubamärkide kohus on sedastanud, et see rikub varasemat ühenduse kaubamärki.

63 Nimelt tuleb rõhutada, et ühtlustamisamet on ainus liidu õigusloojalt registreerimistaotluste kontrollimise ning seetõttu ühenduse kaubamärgi registreerimise lubamise või keelamise õigused saanud instants. Selle pädevuse raames on otsuste puhul, mida apellatsioonikojad teevad määruse nr 207/2009 alusel seoses tähiste ühenduse kaubamärkidena registreerimise või kaitsmisega, tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutlusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb apellatsioonikodade otsuste õiguspärasust hinnata üksnes nimetatud määruse alusel, nii nagu liidu kohus on seda tõlgendanud. Nagu aga eespool punktides 60 ja 61 rõhutatud, ei näe määrus nr 207/2009 ette ühtki sätet, mille alusel peab ühtlustamisamet kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte alusel järgima ühenduse kaubamärkide kohtu otsust, milles tuvastatakse ühenduse kaubamärgi rikkumine siseriikliku kaubamärgi poolt.

64 Sellest tuleneb, et käesoleval juhul ei kohusta tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsuse seadusjõud apellatsioonikoda oma pädevuse teostamisel otsustada, kas tähis English pink võib ühenduse kaubamärgina olla registreeritud, ega liidu kohut õiguspärasuse kontrolli ning määruse nr 207/2009 artikli 65 lõikes 3 ette nähtud muutmispädevuse kasutamisel.

65 Peale selle tuleb märkida, et kuigi tribunal de commerce de Bruxelles'i ja ühtlustamisameti menetluse pooled olid samad, olid vastavas kohtus ja ühtlustamisametis uuritud asjade ese – nimelt vastavad nõuded – seevastu erinevad. Belgia kohtu menetluses olnud rikkumist käsitleva hagi ese oli Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK tühistamine ning keeld seda kaubamärki liidu territooriumil kasutada, samas kui ühtlustamisameti menetluse ese oli vastulause ühenduse kaubamärgi English pink registreerimisele.

66 Alused – see tähendab nende nõuete põhjendused – olid kahes kõnealuse asjas samuti erinevad. Esiteks põhjendati tribunal de commerce de Bruxelles'i menetluses hageja nõudeid, et keelataks eespool punktis 6 nimetatud ühenduse kaubamärkide rikkumine, määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punktidega b ja c. Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK kehtetuks tunnistamise nõude põhjendus tugines 25. veebruaril 2005 Haagis allkirjastatud Beneluxi intellektuaalomandi (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kokkuleppe artiklile 2.3 ja artikli 2.28 lõike 3 punktile b. Nimetatud kohus tuvastas kõnealuste ühenduse kaubamärkide rikkumise. Nii otsustas ta Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK tühistada ning keelata selle tähise kasutamine kogu liidu territooriumil. Teiseks esitasid hagejad ühtlustamisameti vastava menetluse raames ühenduse uue kaubamärgi registreerimisele vastulause ning tuginesid selleks määruse nr 207/2009 muudele sätetele, nimelt artikli 8 lõike 1 punktile b ning lõikele 5.

67 Peale selle on selge, et Beneluxi kaubamärk ja taotletav kaubamärk on juriidiliselt kaks erinevat kaubamärki. Tribunal de commerce de Bruxellesi otsus kaitseb varasemat sõnamärki üksnes Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK mõju vastu.

68 Kas või neil põhjustel – ühtlustamisametis ja tribunal de commerce de Bruxelles'i menetluste eseme ja õiguslike aluste erinevuse tõttu – ei ole hagejatel käesolevas vaidluses alust nimetatud kohtu otsuse seadusjõule tugineda.

69 Samadel põhjustel tuginevad hagejad asjatult määruse nr 44/2001 kohaldatavusele väites, et menetluspooled, ese ja alus olid samad.

70 Eeltoodust tulenevalt väidavad hagejad ekslikult, et kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte alusel oli tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsus apellatsioonikojale siduv ning apellatsioonikoda oleks seetõttu pidanud tuvastama, et vastandatud tähiste segiajamine on tõenäoline.

71 Sõltumata eespool märgitust on apellatsioonikoda nii, nagu esimese ja kolmanda väite uurimisel esitatud kaalutlustest nähtub, käesoleval juhul jätnud tribunal de commerce de Bruxelles'i kohtuotsusega arvestamata ning jätnud selle kohtuotsuse võimaliku mõju käesoleva vaidluse lahendamisele hindamata. Seetõttu ei ole Üldkohtul tuvastatud faktiliste ja juriidiliste asjaolude põhjal võimalik kindlaks teha, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema ja ei saa seega oma muutmispädevust teostada. Seetõttu tuleb hagejate esitatud vaidlustatud otsuse muutmise nõue jätta rahuldamata.

Kohtukulud

72 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 võib Üldkohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Käesolevas asjas otsustab Üldkohus, et ühtlustamisamet kannab enda kohtukulud ja temalt mõistetakse välja pool hagejate kohtukuludest.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsus (asi R 1215/2011-4).

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool Apple and Pear Australia Ltd ja Star Fruits Diffusioni kohtukuludest.

4. Jätta pool Apple and Pear Australia Ltd ja Star Fruits Diffusioni kohtukuludest nende endi kanda.

Prek Labucka Kreuschitz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 25. märtsil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad